

AVOCATI DE TOP – Gabriel Zbarcea, managing partner la „Tuca, Zbarcea si Asociatii”: „Din 22 milioane euro incasari pe 2010, doar 4% provin din contracte cu institutii de stat”

Scris de Adina A.STANCU - R.SAVALIUC

Cariera de avocat a lui Gabriel Zbarcea (foto) a avut ca punct de plecare casa de avocatura „Musai si Asociatii”, dupa care si-a croit propriul drum, cu perseverenta si curaj. In timpul facultatii a fost, timp de doi ani, in perioada 1993-1995, presedinte al Ligii Studentilor din Universitatea Bucuresti, apoi asistent universitar la Facultatea de Drept timp de un an si, odata cu stagiatul in avocatura inceputa in 1995, a continuat sa fie si cadru universitar la Scoala de Stiinte Politice si Administrative a Universitatii Bucuresti. In 2005 a trecut din avocatura, prin suspendarea din barou, in alt mediu, cel institutional, unde s-a dedicat unor lucrari extrem de valoroase la acel moment, conducand Agentia de Valorificare a Activelor Statului (AVAS) intr-un stil propriu, neutru si benefic. Timp de o luna de zile a fost si consilier de stat al prim-ministrului. In Ianuarie 2006 Functia de presedinte al AVAS i-a adus si satisfactii, dar in acest an, motiv pentru care s-a dat demisia si, dupa ce s-a dedicat o perioada scurta de timp doar familiei, a revenit in avocatura. Tocmai lauzat pentru casa de avocatura „Tuca si Asociatii”, la care si-a alaturat si el numele si experienta. In pofida alurai sale de laudator, Gabriel Zbarcea este un om rafinat, de bun simt, care nu si ascunde modestia. Un personaj sincer in discuti si deschis oricui subiect. Este un familist, tata a trei copii, si isi asuma responsabilitati foarte mari in parteneriatul in care s-a impus de-a lungul ultimilor ani. Avocatul Zbarcea a raspuns intrebatorilor Lumajuristilor.ro cu descurajarea pentru ca, asa cu o declarata, nu a avut niciodata nimic de ascuns.

Cariera de avocat a lui Gabriel Zbarcea (foto) a avut ca punct de plecare casa de avocatura „Musai si Asociatii”, dupa care si-a croit propriul drum, cu perseverenta si curaj. In timpul facultatii a fost, timp de doi ani, in perioada 1993-1995, presedinte al Ligii Studentilor din Universitatea Bucuresti, apoi asistent universitar la Facultatea de Drept timp de un an si, odata cu stagiatul in avocatura inceputa in 1995, a continuat sa fie si cadru universitar la Scoala de Stiinte Politice si Administrative a Universitatii Bucuresti. In 2005 a trecut din avocatura, prin suspendarea din barou, in alt mediu, cel institutional, unde s-a dedicat unor lucrari extrem de valoroase la acel moment, conducand Agentia de Valorificare a Activelor Statului (AVAS) intr-un stil propriu, neutru si benefic. Timp de o luna de zile a fost si consilier de stat al prim-ministrului. In Ianuarie 2006 Functia de presedinte al AVAS i-a adus si satisfactii, dar in acest an, motiv pentru care s-a dat demisia si, dupa ce s-a dedicat o perioada scurta de timp doar familiei, a revenit in avocatura. Tocmai lauzat pentru casa de avocatura „Tuca si Asociatii”, la care si-a alaturat si el numele si experienta. In pofida alurai sale de laudator, Gabriel Zbarcea este un om rafinat, de bun simt, care nu si ascunde modestia. Un personaj sincer in discuti si deschis oricui subiect. Este un familist, tata a trei copii, si isi asuma responsabilitati foarte mari in parteneriatul in care s-a impus de-a lungul ultimilor ani. Avocatul Zbarcea a raspuns intrebatorilor Lumajuristilor.ro cu descurajarea pentru ca, asa cu o declarata, nu a avut niciodata nimic de ascuns.

Ai fost presedintele AVAS in 2005. Cum ai ajuns sa pleceai dintr-un domeniu bugetar intr-o casa de avocatura care a ajuns celebră?

Sunt doua elemente. De ce am plecat de la AVAS: pentru ca la momentul respectiv am fost foarte dezamagii de ceea ce intampina in politica romaneasca, in conditiile in care la AVAS aveam o pozitie de tehnocrat. Eu eram politician si nici membru al unui partid, dar aveam patru vicepresedinti numiti de partidele politice, partide între care intervenise dthonia. Nu se putea face treaba in aceste conditii. Atunci cand am preluat AVAS-ul am crezut ca deznata politica romaneasca va mai avea o sansa dupa ceea ce s-a intamplat in 1998. In luna Iunie 2005, cand au inceput disputele între partidele din anul guvernamental, am luat hotararea sa parasesc pozitia de presedinte al AVAS intrucat lucrurile pe care vroiam sa le realizez depindeau de sprijinul politic majoritar. Tre sa amintesc ca am fost si presedinte comisii de privatizare a BCR si am avut in aceasta perioada dotare complicate de gestionat cum ar fi RAFID Onesti, ARO Compulung, Noble Ventures, IPRS Banuasa si altele... pe unele chiar le-am rezilat.

Si intelegem ca suneti persoana care a rezilat contractul cu IPRS Banuasa in care era implicat vestitul Omar Hayssam? Nu s-au facut presiuni asupra dvs, ca sa-i mentineti pe Omar in contractul cu statul?

Toate deciziile pe care le-am luat in activitatea de presedinte al AVAS au fost decizii care treceau de managementul institutiei, niciodata nu am avut comenzi politice si nu m-am calauzit vreodata dupa un interes politic. Telefonare au existat, dar nu in contextul Hayssam, insa nu am dat curs acestor interventii.

Care a fost satisfactia dvs, cea mai mare pe perioada cat ati condus AVAS-ul?

Au fost mai multe asemenea satisfactii. Ima amintesc de momentul blocarii conturilor debitorilor din Sanatate, in care am fost felicitat atat de presedinte cat si de premier. Privatizarea BCR si suma uriasa obtinuta de statul roman – daca imi amintesc corect a fost vorba de 27 miliarde euro – a fost unul din contractele pe care le-am pregatit inaintea de plecarea mea.

Cum ati debutat ca avocat?

Ca avocat am debutat in 1995 la firma „Musai si Asociatii” si primul meu onorariu a fost de 100 de dolari. Imi amintesc cu placere si nostalgia de perioada aceea. Cu prima sala de dosari am cumparat o casa de firma, pe care o am si acum, si sa achiziționez masa de granit la „Springfield”. Ma uit azi inapoi si constat ca pe vremea aceea inerti avocati erau felicitati daca din onorariu li puteau achiziționa masa buna la restaurant sau un bilet la discoteca, pe cand azi prospectii abuzivii isi fac planuri legate de achizitii imobiliare, cum ar fi masini si case. Cand am ajuns la AVAS, am-am suspendat din profesia de avocat si, in Iunie 2006, cand mi-am terminat mandatul, dupa o pauza de doua luni am decis sa revin in avocatura. Asa m-am alaturat fostilor mei colegi de la casa de avocatura „Musai si Asociatii”, care intre timp fondisera „Tuca si Asociatii”.

Cum s-a intamplat ca denumirea casei de avocatura in care v-ati alaturat sa preia si numele dvs?

A fost probabil firesc sa se intample asta. Cred ca aveam experienta si notorietatea necesare pentru aceasta schimbare. Florentin, este prietenul meu cel mai bun si nastul meu de curusnie si al copiilor mei. El o decizie normala sa facem o echipa comuna.

Va ocupati de dosare de mare calibru, in principal cele din zona economica. Ce probleme considerati ca exista in prezenti atat la nivelul legislatiei, cat si la nivelul populatiei in unele spte cu grad ridicat de sensibilitate si care tin de afaceri, cu impact economic major?

Problema fundamentala a legislatiei romane legate de mediul de afaceri a fost directiunea imprecizabilitatea. Romania nu duce lipsa de legislatie in acest moment. Numai ca actele normative care se succed nu permit compararii sa si formularea planului de afaceri, buguete si strategii pe perioada mai lungi. Cand vorbim de siguranta unei investitii ne raportam evident si la siguranta legislatiei cu privire la un regim de impozitare, forta de munca, taxa si impozite. Daca legislatia se schimba anual, acest lucru nu poate decat descuraja investitiile. Din cauza aceasta a existat un impact negativ asupra economiei.

Ce sanse dat proiectului Rosia Montana, despre care stiti ca va ocupati?

Importanta la Rosia Montana este sa se ia o decizie, alba sau neagra, compania are licenta din 1999 si, in momentul de fata, nu s-a luat inca o decizie cu privire la acest proiect din partea Guvernului Romaniei. Zona este subdezvoltata din punct de vedere economic. Are nevoie de investitii, iar proiectul ar da o sansa comunitatii locale.

Luna Viitoare au loc alegerile la Baroul Bucuresti. Cum se implica casa „Tuca, Zbarcea si Asociatii” in aceste alegeri. Si ce optiuni aveti, dar si asteptari de la viitorul decan si echipa de consilieri?

Decizia de vot este o decizie personala a fiecarui avocat. Noi nu ne propunem sa influentam votul avocaturilor in niciun fel. Exista insa un set de principii si valori pe care, ca si companie, le impartasim. Acestea sunt transparenta, comunicarea, liberalismul si promovarea competentei. Candidatii care se potrivesc cel mai bine acestor principii vor avea, cred, si sustinerea avocaturilor nostri. Ce pot constata cu regret este ca in prezenta breasla este divizata. Noua conducere ar trebui sa fie un factor coagulant.

creaza iriabilitate la concurenta?

Se spune ca marile case de avocatura, precum si cea din care faceti parte, au reusit performante deosebite in ceea ce priveste profitul mai ales de pe urma contractelor cu statul? E un lucru benefic sau dimpotriva, unul care

In ceea ce ne priveste, mai putin de 4% din incasarile anului trecut – care s-au ridicat la 22 milioane euro – provin din veniturile generate de companii de stat. Nu vad insa nimic rusinos, nedrept sau reproabil ca statul sa fie aparat de firme de avocati sau de avocati independenti. De foarte multe ori, statul sau companiile de stat au pierdut sume foarte mari datorita lipsei de asistenta corespunzatoare. Difu ca exista reprosul ca in loc sa se foloseasca departamentele juridice ale institutiilor de stat, se apeleaza la case de avocatura, care sunt mai scumpe. Uneori insa exista spele care presupun un nivel ridicat de specializare, iar consilierii juridici din aceste directii nu au experienta necesara. Ma refer aici la litigiile internationale, gen ICSD, la contracte internationale de vanzari de actiuni, lucrari deosebit de complexe etc.

Dupa 16 ani de avocatura si dupa ce ati inceput cu un onorariu de 100 de dolari, acum la 38 de ani, la ce acumulati ati ajuns si ce onorariu praticati in prezent?

Onorariul meu orar este undeva la 300 de euro, insa consider ca adevaratele asseturi sunt familia si prietenii mei. Vreau sa cred ca nu m-am schimbat fundamental fata de momentul debutului in profesie. Am aceiasi prieteni si sunt fericit ca schimbarile majore financiare nu mi-au schimbat principiile si nu mi-au pervertit sufletul.